

Lesk

Ryby v akváriu plavou
kolem zrcadlových stěn

Kdo takhle pozoruje mě
jak si žiji kolem svého středu?

Chodím cizokrajnou cestou
tajné kroky budou jednou zjevné

Vím o Něm a vnímám čistý pohled
vzduch okolo naší svobodný lesk

Prostředník

Hledej sebe ne dav
mnoho je motýlů
jeden je tvůj

Blahodárné spojení
tvé nitro uzdraví

Hledej prostředníka
on si tě osvojí
jeden z nich je tvůj

Volnost

Darovaná svoboda nese
zlaté i jedovaté ovoce
otevřených dlaní

Volnost je lék –
žít tady pospolu
jako pouštní nomádi

Na jedné duně
vystavět zničený ráj
jediným z věčných pokusů

Na jedné vlně

Kamenopády

Valí se kameny kolem mě
valí se kameny ve mně
zastaví se ten pád?

Jsou to mlýnské drtiče
nebo jen písek z moře?

Nemoci jako kameny
kameny jako bolest
oblázky uvízlé v botě?

Zlovůle lidí jako skály
nebo jen zjitřené vnímání?
Nestaň se mezitím tvrdým

Gejzír

Advent zabodl
zlatý hrot Vánoc
nebolí je příjemný

Žhne jako Slunce
živý oheň v nitru
tolikrát oslavený

Procházím Adventem
jako fontánou
a gejzír pění

Moji rejnoci

Někdy slyším posly z jiných světů
někdy vidím lehká modrá světla
ozařují manty plující vzduchem

Osvětlené krouží hvězdnou oblohou

Existence

Jako se točí větrný vír
tak já se bojím
ničeho v ničem
tak já se těším
ze všeho a vším

S injekcí proti schizofrenii

Točí se točí
větrný mlýn
chci zůstat statečný
kormorán v letu
uvnitř pokojný bojovník

Úplněk

Teď je sto procentní úplněk
a hluboká noc Nespím
obrazy ze zrcadel paměti
mi procházejí myslí:

Jak zemřel táta na kanapi
stačili jsme si odpustit
Jak zemřela mamka v LDNce
a nechala v bance první dluh

Vítej v bludišti
které nemá konce
hudba se točí pokojem –
šplouchající říčka pod oknem

A mé ještěrky mají lesklé oči

Motýli

Jsou lidé můry
přitahuje je Noc
čeká je ohnivý hotel

Motýli jsou chránění
zákonem přírody i Nebe
tropičtí nosiči perel

Království

Poslouchám mši – vine se
Palestrina otevřel oči
poprvé prožívám naplnění

Jsou to něžné tóny z radosti
jako když pulzuje vřídlo

Když bludiště míří k domovu

foto
archiv autora

Lubor Vyskoč (1966) vystudoval elektrotechnickou průmyslovku, poté studoval lékařskou kybernetiku na ČVUT a žurnalistiku na UK. Během studií napsal sbírku *Kentauroi mládě* (Mladá fronta, 1989). Kvůli závažnému onemocnění studia nedokončil. Následovaly sbírky *Satelity na drahách* (Alfa-Omega, 2000), *Návštěva v kaleidoskopu* (Čas, 2017) a *Mořské korály* (Větrné mlýny, 2017). Přítomné básně jsou ukázkou z rukopisu sbírky *Motýli na obzoru*, která vyjde za nedlouho v nakladatelství Čas.

a objeví se falešní proroci

Přicházejí fantazie i katastrofy
znamení ukazují jedním směrem
pomalu se blíží Svatba

MAUZOLEUM HANS MAGNUS ENZENSBERGER / ANTOINE CARITAT DE CONDORCET (1743–1794)

Dobrota mu zářila z očí. Stejně jako Schlemihl zdánlivě zcela
beze stínu: rozumný, ušlechtilý, ozdoba vědy, sice
aristokrat,
ovšem *láska k lidstvu jej brzy zavedla na dráhu revoluce.*
Ve svém posledním úkrytu napsal *Světlo*, krátce před
koncem

*osvícenství nám zaručuje, že za světla pahýlu svíčky
kráčíme vstříc světlé budoucnosti.* Padne hlava nebo znak?

Jaká škoda,
že občan Markýz ztratil oboji najednou. Projevujeme
soustrast.
Teror je přece jen jistým druhem vrhcábů: stochastická hra.

Zprvu byl vnímán jako chladná, šikovná hlava. Mincovní
inspektor,
ředitel loďní dopravy, stálý sekretář Akademie. Kariéra
uměřená,
ovšem mnohostranná, pamětliv obecného blaha.

Zabýval se teorií
komet, problémem tří těles a obchodní statistikou.
*Avšak zdá se, že jeho stále rozbíhavější duch si libuje spíše
v náznacích než v uskutečňování.* Aha! V náznacích! Takže
zatykač na něj.

Zmizí, odsouzen k smrti. Není divu. Ten, kdo je tak
ctnostný,
liberální, z tak dobré rodiny, je obvykle zlikvidován jako
první.

Obvyklé přívlastky z repertoáru nekrologů
a pochvalných řečí:
„duchaplný“, „citově založený“, „láskyplný manžel
a otec“. Jistě, jistě.

To pietní parlando ovšem zanechává mnoho otázek
otevřených.

Co třeba ta bílá mašle ve vlasech: souhlasí to, že matka
ho z bigotnosti
zasvětila Svaté Panně a že až do patnácti kráčel mezi
preláty

v čepečku a krinolince, zalit do rosolu modliteb?
Souvisí to spolu, a pokud ano, jak to, že tenhle plachý
člověk,
decentní a růžolící, se stal praotcem těch nejhrubších
technokratů?

V řiši zkušenosti vládné pravděpodobnost: tj. státnické
umění,
vůle lidu, obchod a průmysl jsou jistým druhem vrhcábů,
pro něž je třeba nalézt matematické modely. Zlomý
a úbytky
budou vypočitatelné, a šamani teorie nás dále poučují
*O výhodě, již získává ten, kdo dokáže svoji hru
kalkulovat, oproti tomu, kdo spoléhá na instinkt nebo
na rutinu.* Je namístě vyslovit dík za Markovův řetězec
a za princip minimax: Občanu Markýzovi tiskneme ruku.

Gilotinu předstihl. Je-li ovšem pravda, že byl nalezen
v cele,
usmrčen jedem, který s sebou nosil už dlouho, co z toho
vyplývá
s ohledem na jeho *Náčrt pokroku lidského ducha?*
Tampónek s filozofickou bělobou, věty měkké jak vata.

Psal je snad
s jedem na jazyku? Při inhalování nabádáme k opatrnosti.
Barbarství je poraženo jednou provždy. K nosu nám stoupá
naivní fluidum,
a klademe si otázku, jak se to s touhle filosofií vlastně má:
je to spiknutí, voňavý výsměch, rychlá modlitba, fixní
idea nebo podfuk?

Z němčiny přeložil Pavel Novotný